

hvorpaa de unge Menneſter under denne Søtjeneste befinde ſig, ikke kan gøres nogen ſærlig effektiv Udnyttelse af Tiden om Bord i rent ſaglig Retning. En Tjenſtetid af 3 Maaneder ſom Lærling til Orlogs maa anses for tilſtrækkelig til derefter at kunne afgøre, hvorvidt det unge Menneſte har Anlæg for Sølivet eller ej, og dette er dog Hovedſagen. Naar denne Prøvetid henlægges til Sommeren, ſaaledes at Skolernes Sommerferie indtræffer under Togtet, vil der ikke foranlediges nogen nævneværdig Afbrydelse i Læsningen til Afgangsprøven, og man vil endvidere herved opnaa at kunne ſende Lærlingene til Søjs med Søofficersſkolens Dvæleſtub, hvis Togt netop har 3 Maaneders Varighed, og hvor man bedſt vil kunne tage ſig af dem.

Man vil formentlig ad denne Vej opnaa ſaa meget forbedrede Forhold ved Forberedelsen til Afgangsprøven, at denne Prøve i enkelte Retninger maa kunne ſkræpes noget.

Med Henſyn til de forſkellige Maader, hvorpaa den forberedende Søfart iſølge den gældende Lov kan erhverves, ſkal bemærkes, at det vilde være heldigere for Opnaaelsen af en enſkartet Bedømmelse, om det blev faſtſat, at den omhandlede Søfart ſkulde erhverves til Orlogs. Der fordres jo nemlig i Loven ſom Betingeſe for at kunne indſtille ſig til Afgangsprøven gode Vidneſbyrd for Tjenſtetiden til Søjs, og det er derfor af Betydning, at ſamme Maaleſtok benyttes ved Affattelsen af diſſe Vidneſbyrd. Men ogſaa af andre Grunde maa man foretrække, at Prøvetogtet foretages til Orlogs; der er i mange Henſeender Forſkel paa Livet og Tjenſten til Orlogs og til Koffardis, og da de unge Menneſters Formaal jo dog er at indtræde i Orlogstjenſten, ſkulde det synes naturligt, om deres Prøvetogt henlagdes til denne Tjeneste alene.

Naar der ſes hen til, hvorledes de nu gældende Beſtemmelſer for Erhvervelsen af Søfart forinden Afgangsprøven have været benyttede i Løbet af de ca. 32 Aar, hvori de have været gældende, ſtiller Sagen ſig ſaaledes. Af de 473 forſkellige Aspiranter, ſom i den nævnte Tidsperiode have indſtillet ſig til Afgangsprøven, have 94 pCt. præſteret Orlogsfart, godt 5 pCt. blandet Fart (dels Orlogsfart, dels Koffardifart) og endelig knap 1 pCt. Koffardifart alene. Der synes herfra ej heller at kunne hentes nogen berettiget Indvending mod Foretagelsen af den paa-tænkte Forandring i Maaden, hvorpaa Farten ſkal erhverves, ſærlig naar man erindrer ſig, at Farttiden ſamtidig er foreſlaaet betydelig nedſat.

Blandt de øvrige gældende Betingeſer for Agangen findes følgende, at ingen kan optages ſom Kadet, der er ældre end 20 Aar. Denne høje Maksimumsalder ſtaar i Forbindelse med Lovens Beſtemmeſe om, at Menige eller Underofficerer, ſom have tjent mindſt 9 Maaneder til Orlogs, og ſom have erholdt gode Vidneſbyrd for denne Tjeneste, ſkulde kunne indſtille ſig til Afgangsprøven ved Søofficersſkolen. For at give ſaadanne Aspiranter fornøden Tid til Forberedelse i teoretisk Retning, har man maattet ſætte Maksimumsalderen højt. Det ſkal imidlertid oplyſes, at der ſiden Beſtemmelsen forſt traadte i Kraft ved Loven af 1868 ikke har meldt ſig nogen Menig eller Underofficer til Afgangsprøven, ſaaledes at den omhandlede Beſtemmeſe i Praxis har viſt ſig at være betydningsløs. Man har derfor paa nærværende Forſlag ladet den bortfalde, og ſamtidig har man ændret Maksimumsalderen for Agangen fra 20 til 18 Aar. Herved vil formentlig alle berettigede Henſyn være tagne, thi Gennemſnitſalderen for alle Aspiranter ſiden 1868 ved den forſte Indſtilling til Afgangsprøven er 17 Aar, og for dem, ſom indſtillede ſig 2den Gang, 17,9 Aar.

De øvrige Endringer i den beſtaaende Ordning, ſom ere optagne paa Lovforſlagets § 31, gaa ud paa, at Kaſereringen ſkal opheves for det ældſte Hold Kadetter, der forrette Tjeneste ſom Kvarterchefer, og paa Inddragningen af Lønningen for det yngſte Hold Kadetter i ældſte Klasse.

Henſigten med diſſe Endringer er dels at regulere de indre Forhold mellem Kadetterne paa Skolen paa henſigtsmæssigere Maade end for Tiden, dels at tilvejebringe en Reduktion i de åarlige Udgifter til Skolen.

Ved at ſondre ud de ældſte Kadetter, der gøre Tjeneste ſom Kvarterchefer, og ſom deſaarſag nødvendigvis maa have en vis begrænſet Befalingsret over de øvrige Kadetter, ved at hæve deres Stilling lidt i Forhold til de andres derved, at der kun gives dem Lønning, Fritagelse for Kaſerertvangen oſv., ved at ſtille de øvrige, paa Skolen indkaſererede Kadetter ganſte ens i alle Retninger, ville viſt Betingeſerne ligge bedre til Rette for Haandhævelsen af gode, harmoniſke indre Forhold paa Skolen.

Ligeſom de ſom Kvarterchefer tjenſtgørende Kadetter for Tiden gennem Uniformen ere ſtillede over de øvrige Kadetter, har man, under ſamme Henſyn ſom Loven for nævnt, ment at burde ſtyrke deres Autoritet ogſaa derigennem, at de, ſaaledes ſom det tidligere har fundet Sted, benævnes Kadet- underofficerer.